

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหว การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม มีผลกระทบอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาดังประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง ในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้ และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กัน นอกจากนี้ยังช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คน เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 1)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ใช้จัดการศึกษาในปัจจุบัน ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระที่สำคัญ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญ ที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งประการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในปัจจุบันของประเทศไทยนั้น ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้นำไปจัดการเรียนการสอนในทุกช่วงชั้น โดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน และสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่มีความลึกและเข้มข้นได้ หรือสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนเป็นรายวิชาใหม่ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 ขึ้นไป ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ที่สามารถจัดทำเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 1)

การพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การจัดการกระบวนการเรียนรู้จึงมุ่งฝึกทักษะการปฏิบัติ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพ โดยจัดให้มีการประเมินควบคู่กับการเรียนการสอนตามสภาพจริง ใช้วิธีพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน และการร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (learner-centered) มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นการจัด

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด คือ การจัดที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 105)

ข้อมูลจากการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับประเทศ ของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2549 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับประเทศมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 38.07 ระดับเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 30.85 และของโรงเรียนบ้านหัวลำคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 29.27 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2, 2549, หน้า 1-38)และจากผลการประเมินคุณภาพทางการศึกษาปีการศึกษา 2550 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับประเทศมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 28.70 ระดับเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 26.64 และของโรงเรียนบ้านหัวลำคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 24.37 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2, 2549, หน้า1-38) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรจะเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 ลดลงทั้งระดับประเทศ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับโรงเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2549

ปัญหาหลักของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ คือ ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน เพราะผู้เรียนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนกับสื่อบุคคล และเจเนคินส์ (Gibbs, & Jenkins, 1992, pp. 50-54) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจาโคโบวิทส์ (Jakobovits, 1971, p.69) ที่พบว่าแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษา โดยองค์ประกอบในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนมี 4 ประการ ดังนี้ 1) ความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ (aptitude) ร้อยละ 33 2) สติปัญญา (intelligence) ร้อยละ 20 3) แรงจูงใจ (motivation) ร้อยละ 33 และ 4) องค์ประกอบอื่นๆ ร้อยละ 14 จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น นอกจากความถนัดทางการเรียนแล้วแรงจูงใจก็มีความสำคัญมาก ดังนั้นผู้สอนจึงต้องมีวิธีการสร้างแรงจูงใจที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในสิ่งที่เรียน เช่น สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน ใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน ใช้กิจกรรมที่ยืดหยุ่นหลากหลาย อาทิ เกม เพลง นิทาน หรือบทบาทสมมุติที่เป็นสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ฯลฯ รวมทั้งให้แรงเสริมกำลังใจทุกครั้งเมื่อผู้เรียนทำกิจกรรมได้ดี (ปริญดา ยะวงศา, 2546, หน้า 3)

นอกจากการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน การจัดกิจกรรมใดๆที่เป็นการส่งเสริมผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างจริงจัง เพื่อให้ผู้เรียนจะได้นำความรู้ทางภาษาที่เรียนไปแล้วมาใช้ในการกิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้อย่างหลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับเลวิส และเบคสัน Lewis and

Bedson(1999, unpage) ที่พบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ซึ่งสามารถทำได้โดยจัดกิจกรรมในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น รวมทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทำงานร่วมกัน แก้ปัญหา ร่วมกันสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

กิจกรรมค่ายวิชาการเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนที่มีแววความพิเศษ โดยเน้นการจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบที่กระตุ้นและท้าทายเด็กให้คิดอิสระ พัฒนาทักษะกระบวนการคิดและการแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันตลอดจนอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข (สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 5-6) ซึ่ง กาญจนา จันทะดวง (2542, หน้า 77) กล่าวว่ากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (English Camp) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่เสริมสร้างประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ และเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียนอันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น และกิจกรรมต่างๆในค่ายภาษาอังกฤษนี้สามารถจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว (เจลิยวศรี พิบูลชล, 2535, หน้า 30) นอกจากนี้ ศิริพันธ์ โรจนดมะ (2541, หน้า 65) และ ศิริยา คณิวรานนท์ (2541, หน้า 77-78) กล่าวว่า การจัดค่ายภาษาอังกฤษ เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ และการใช้ชีวิตร่วมกันเป็นกลุ่มในการฝึกภาษาในห้องเรียน โดยมีผู้ที่ผ่านการอบรมหรือผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม และคอยให้ความช่วยเหลือขณะร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารของนักเรียน โดยเน้นการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนานนอกห้องเรียน และผลการวิจัยของ ศิริพันธ์ โรจนดมะ (2541, บทคัดย่อ) และ ศิริยา คณิวรานนท์ (2541, บทคัดย่อ) พบว่า เกมภาษา และกิจกรรมต่างๆในค่ายภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนรวมทั้งมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะมากขึ้นสามารถทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษและสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษยังสร้างแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีกด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพราะค่ายภาษาอังกฤษเป็นการสร้างประสบการณ์ทางภาษาให้แก่ผู้เรียนนอกชั้นเรียน โดยเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนาน ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย สร้างความเพลิดเพลินโดยใช้เกม บทบาทสมมุติ เพลง เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมต่างๆเหล่านี้จะสามารถจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว ก่อให้เกิดแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและเมื่อสิ้นภาคเรียน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการวิจัย

1. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น
2. ได้แผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพ
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ นำไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นอื่นๆต่อไป
4. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาอื่นๆนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมค่ายวิชาการสำหรับนักเรียนชั้นอื่นๆต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 กลุ่มโรงเรียนท่าหลวงสัมพันธ อำเภوتاหลวง จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 3 โรงเรียน รวม 136 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบ 2 ชั้นตอน โดยในชั้นตอนแรกใช้การสุ่มแบบเจาะจง คือ โรงเรียนบ้านหัวลำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 จำนวน 2 ห้องเรียนรวม 64 คน ชั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เพื่อเลือกเอาหนึ่งห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 32 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 32 คนเป็นกลุ่มควบคุม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 6 ประเภท

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

3. เนื้อหาและกิจกรรมที่ใช้ในการทดลอง

คัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมทางภาษา ยึดตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ตามคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และตามแนวทางการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 โดยผู้วิจัยได้กำหนดและแบ่งประเภทกิจกรรมเป็น 6 ประเภท ได้แก่

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (ice – breaking activities) เน้นการทำความรู้จักกัน เช่น การแนะนำตัวเอง การทำความรู้จักเพื่อน ครู และวิทยากร ประกอบด้วย

1.1 Handshakes

1.2 Rabbit and Nest

1.3 Hop Hop

1.4 Throw the Ball

1.5 Mirror hand

1.6 Zip

2. กิจกรรมฝึกทบทวนคำศัพท์ (vocabulary activities) เน้นการจำคำศัพท์ การสะกดคำ การออกเสียงคำศัพท์ใหม่ ความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ประกอบด้วย

2.1 Touch and Write

2.2 Spy Code

2.3 Hidden Words

2.4 Music Chair

2.5 Two – Vowel Jigsaw

2.6 Million Things

3. กิจกรรมฝึกโครงสร้างทางภาษา (structure activities) เน้นทบทวนโครงสร้างไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคต่างๆ

3.1 The mistakes

3.2 Pick a chair

3.3 Make sentences

3.4 I went to the market

3.5 Who Does the Wind Blow?

3.6 Coaches into the Chair

4. กิจกรรมฝึกสนทนา ฟัง และปฏิบัติตามคำสั่ง (conversation listen and do activities) เน้นการฝึกพูด สนทนา การสื่อสาร การฟัง และการปฏิบัติตามคำสั่ง

4.1 Body to Body

4.2 Clock Race

4.3 Burger

4.4 My Thing

4.5 Don't Break My Heart

4.6 True or False

5. กิจกรรมทักษะสัมพันธ์ (integrated activities) เน้นการนำทักษะทางภาษามาใช้ในสถานการณ์ต่างๆด้วยการคิดอย่างมีเหตุผล มีวิจารณ์ญาณ และคิดอย่างสร้างสรรค์ เช่น การเขียนตามคำบอก เป็นต้น

5.1 My Painting

5.2 Treasure Hunt

5.3 Wall Dictations

5.4 Telephone Code

5.5 Can you help him?

5.6 Camping Trip

6. กิจกรรมสอดแทรก (fillers) กิจกรรมนันทนาการเน้นความสนุกสนานเสริมสมรรถภาพการเรียนรู้ เช่น การร้องเพลง ทำทางประกอบเพลง เป็นต้น

6.1 English Camp

6.2 If you are happy

6.3 Chicken

6.4 Down and up

6.5 La-Ba-Do

6.6 Hokey Hokey

6.7 Ten little Indian

6.8 Good bye

6.9 Head shoulders, knees and toes.

6.10 My head, my eyes, my shoulders and my mouth

6.11 Hello

6.12 Coconut

6.13 Banana

6.14 Watermelon

6.15 Bananas of the world

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้เวลาทดลอง ระหว่างวันที่ 13-16 กุมภาพันธ์ 2552 เป็นเวลา 4 วันๆละ 7 ชั่วโมง รวมเวลาที่ทดลอง 28 ชั่วโมง ณ โรงเรียนบ้านหัวลำ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาลพบุรี เขต 2 ผู้เรียนจะเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เฉพาะเวลา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ค่ายภาษาอังกฤษ หมายถึง ค่ายที่มีการจัดกิจกรรมแบบกลางวัน (day camp) ที่สร้างขึ้นเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย สนุกสนานนอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง โดยใช้เกมภาษาและกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย กิจกรรมฝึกทบทวนคำศัพท์ กิจกรรมฝึกโครงสร้างทางภาษา กิจกรรมฝึกสนทนาฟัง และปฏิบัติตามคำสั่ง กิจกรรมทักษะสัมพันธ์ และกิจกรรมสอดแทรก โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคณะครู วิทยากร เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมและคอยให้ความช่วยเหลือขณะร่วมกิจกรรม

แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง ความปรารถนา ความต้องการทางด้านการเรียนของแต่ละบุคคลที่จะไปสู่เป้าหมายที่ตัวเองวางไว้ โดยมีพฤติกรรมด้านการเรียนปรากฏออกมาอย่างชัดเจน เช่น ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เห็นคุณค่าหรือประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ ในเวลาเรียนตั้งใจเรียน ฝึกฝนเต็มความสามารถ ชอบทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งส่งงานทันตามเวลาที่ครูกำหนด ชอบเล่นเกมหรือกิจกรรมทางภาษา รู้สึกพึงพอใจในการเรียนและบรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นทบทวนหรือเตรียมบทเรียนอยู่เสมอและอยากที่จะเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากชั่วโมงเรียน เป็นต้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ความสามารถของนักเรียนซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 40 ข้อ โดยวัดทักษะทั้ง 4 ด้านได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านหัวลำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2

กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 32 คน โรงเรียนบ้านหัวลำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 ที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 32 คน โรงเรียนบ้านหัวลำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2

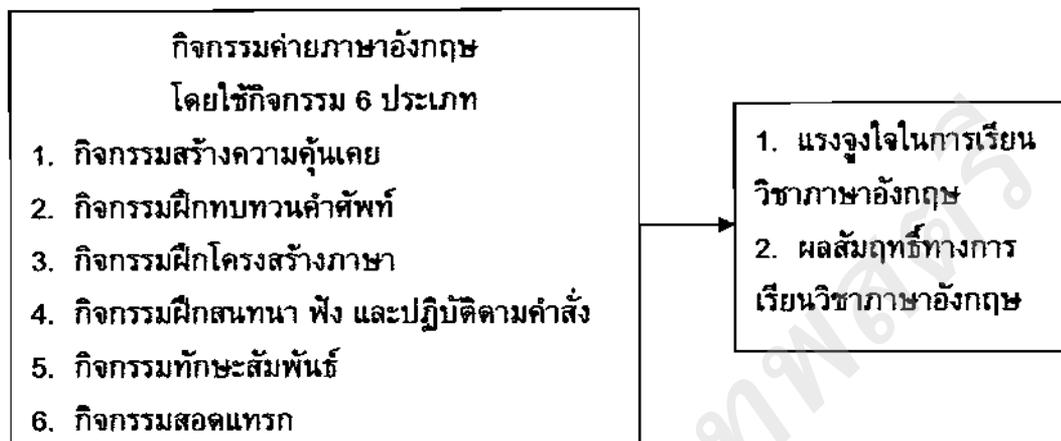
กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวิธีการการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ศึกษาคู่มือจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 3 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2, 2549, หน้า 8-12) แผนกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (ปริญาดา ยะวงศ์ษา 2546, หน้า 65-83) และคู่มือกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง, 2544, หน้า 59-87) ผู้วิจัยจึงคัดเลือกกิจกรรมตามความเหมาะสมกับวัย ธรรมชาติของผู้เรียน และจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละระดับชั้น รวมทั้งความสามารถของนักเรียน เนื้อหา กิจกรรมประกอบไปด้วยกิจกรรมทั้งหมดมี 6 ประเภท ซึ่งปรับจาก ปริญาดา ยะวงศ์ษา และรัตนภรณ์ โพธิ์ทอง สรุปได้ดังนี้ 1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย 2. กิจกรรมฝึกทบทวนคำศัพท์ 3. กิจกรรมฝึกโครงสร้างภาษา 4. กิจกรรมฝึกสนทนา ฟัง และปฏิบัติตามคำสั่ง 5. เกมฝึกการใช้ทักษะสัมพันธ์ 6. กิจกรรมสอดแทรก

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เป็นการสร้างประสบการณ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกห้องเรียนเน้นการเรียนรู้ในรูปแบบสนุกสนาน เช่น เกม เพลง บทบาทสมมติ เป็นต้น ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน ผ่อนคลายในการร่วมกิจกรรมทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยไม่รู้ตัวซึ่งจะเป็นการพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย แสดงได้ดังภาพ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. แรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. แรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
3. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษกับเมื่อสิ้นภาคเรียนไม่แตกต่างกัน
4. แรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน